
Zpravo da j

Smiřic a Rodova

1

10. dubna 1995

Při každé revoluci se přepisují nápisy
Nejinak tomu bylo v květnu roku 1945
na smiřickém nádraží

Vážení čtenáři,

Smiřický Zpravodaj není vydáván zcela pravidelně. Protože je snaha o aktuálnost, vyšel tentokrát o něco později. I v našem Zpravodaji jsme chtěli vzpomenout 50. výročí ukončení II. světové války.

1945 - 1995

Ano, je to již 50 let od konce II. světové války v Evropě. Skončila bezpodmínečnou kapitulací „Třetí říše“ dne 8. května 1945.

Je to tak dlouho, že pamětníci odjezdu německé posádky ze Smiřic jsou v menšině proti těm, kteří o válce vědí jen z vyprávění.

Bez ohledu na upravování skutečností a následné mýty. Byla to doba netrpělivého očekávání konce války. Ve Smiřicích skončila 8. května 1945 přibližně v 15 hodin. To odjely poslední zbytky německé posádky. Před odjezdem zapálilo likvidační komando listinný i vojensky použitelný materiál. S odvahou, na hranici hazardu, zasáhli při likvidaci požáru na zámeckém nádvoří místní hasiči. Úspěšně.

Týž den odpoledne projeli Smiřicemi do nedalekých Velichovek američtí parlamentáři, kde navštívili štáb generála Schörnera. Mise byla marná. Dohody z Jalty, kdo koho smí osvobodit, byly – přes tento Pattonův pokus – striktně dodrženy. Okolo města projížděly i procházely vojenské části, civilní uprchlíci i těžce ozbrojení příslušníci SS. Ti se zde objevili ještě 9. května. Možná to byli právě oni, kteří při přestřelce v Batňovicích zabili mladičkého Antonína Seligera.

10. května přijel do města první sovětský voják – průzkumník. Snad staršina. Pistoli, kterou držel v ruce, velmi brzy vyměnil za kytici. Dva nižší důstojníky brzy nato přivezl pan Zilvar a pan Litomiský. Po spontánním radostném uvítání odjeli s organizátorem a předsedou Revolučního národního výboru Janem Černým do okolních obcí.

Zanedlouho přijíždějí armádní jednotky. Byly nadšeně, srdečně a s láskou vítány. Každý se snažil je něčím, alespoň trochou, pohostit. Jejich unavení, uprášnění, žízňiví vojáci byli symboly. Míru, hrdinství, přátelství. V myslích pamětníků jimi zůstali, přestože jejich potomci udělali mnohé pro to, aby vzpomínky nepěkně zastřeli.

Z jiných důvodů byly zamlčeny některé skutečnosti, týkající se odboje. Kdo dnes ví, že ve Smiřicích si válka vyžádala 13 obětí? Z nich dvě z rasových důvodů. Kdo ví, že koncentračními tábory se protřpělo 6 z místních lidí?

Kdo dnes ví, kolik občanů v těžkých dobách války pomáhalo tak či onak rodinám vězňů, trpícím a hladovějícím? Anonymně bez nároků na oslavu a uznání!

Vždyť je to už 50 let! Takřka tři lidské generace! A přesto – každý, kdo přiložil ruku, kdo oslaboval moc nacismu, zaslouží vzpomínku žijících.

Každý, kdo bojoval, zaslouží úctu, ti, kteří v boji padli, si zaslouží mimo úcty i nebýt zapomínání. Všichni bez rozdílu národnosti, barvy pleti, názorů a náboženství, jsou stupněm, po němž se lidé přiblížili lidskosti.

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

Pamatujte - VŠICHNI ! Ze smiřických to jsou:

**Bedřich Bartošek
Josef Holeček
Josef Jirka
Josef Kačer
Eduard Lederer
Elsa Ledererová**

**Anežka Malá
František Novák
Josef Pavlista
Václav Procházka
Josef Rousek
Antonín Seliger**

František Žďárský

Moje vzpomínka na 8. květen 1945

Před desíti lety vyšel v tisku článek černilovského kronikáře pana J. Rejchrtu o události, ke které došlo 8. května 1945 mezi dvěma obcemi hradeckého okresu – mezi Bukovinou a Rusekem. Nyní je 8. květen státním svátkem. Letos vzpomínáme 50. výročí osvobození naší republiky od fašismu. Při popisované události však ještě v tento den padli dva čeští lidé. Nejdříve si přečtěte, jak tuto událost popsal černilovský kronikář (přetištěno přímo z novin):

NA PAMĚŤ STATEČNÝM

Vzpomínám v těchto dnech na událost, která naši obec rozrušila 8. května před čtyřiceti lety. Jeden občan, který dělal strážného ve skladu německého vojska přišel toho dne na četnickou stanici v obci se sdělením, že ve skladu je hodně zbraní a že by je mohli zajistit. Dva četníci a obecní strážník požádali jednoho mladíka a ten je tam odvezl autem. Vydali se do skladu s úmyslem zbraně zajistit, aby je snad Němci ukrytí v blízkém lese nezneužili a nemstili se na místním obyvatelstvu. Skupinka skutečně do skladu dorazila, ale tam zjistila, že zbraně mezitím zmizely. Když se vracela k autu, spustili na odvážné občany Němci palbu. Dva mladší v autě fašisté zcela rozstříleli, četníci, které zastihla palba ještě venku, se bránili a zachránili se v blízkém příkopu, odkud se plazili dál. Těm zastřeleným bylo třicet čtyři a dvacet tři roků. Jejich pohřbu se zúčastnilo mnoho lidí z obce i okolí. Vlastně v den skončení té nelidské války, kdy se většina lidí těšila z míru, obětovali své životy v zájmu vlasti. Na tomto místě stojí na paměť pomníček. Aby

lidé nezapomněli, že každá válka přináší oběti nevinných lidí. Prožil jsem dvě světové války a chci věřit, že třetí už nikdy nebude.

J. REJCHRT, Černilov, okr. Hradec Králové

Protože jedním z těch, kteří se zúčastnili této akce, byl i můj otec, dovoluji, abych mu věnoval vzpomínku ve Zpravodaji. Otec se narodil ještě za rakouského mocnářství (roku 1902) v nedalekém Hubilese v rodině venkovského kováře. Vyučil se kovařině a pracoval u soukromých podnikatelů – naposledy v kovárně ve Svobodných Dvorech. Potom si podal okolo roku 1930 přihlášku k přijetí k četnictvu – byl přijat.

Po absolvování četnické školy v Bratislavě se stala jeho prvním působištěm četnická stanice tehdy ve zcela zapadlé slovenské vesnici mezi Hlohovcem a Piešťanami. Tam se oženil. Tehdejší předpisy nedovolovaly, aby potom sloužil jako četník ve stejné obci. Byl služebně přeložen až na východní Slovensko opět do zapadlé vesnice až za Košicemi (ze Smiřic je to tam přibližně stejně daleko jako do Záhřebu v bývalé Jugoslávii). Tam jsem se narodil. Potom byl otec přeložen do Košic. Byl přeložen k tzv. četnické „pátračce“, která vyšetřovala trestné činy (krádeže i vraždy – vraždy byly i tehdy!!). Služebně zajížděl i na Podkarpatskou Ukrajinu (byla ještě součástí ČSR). Ale to už se ve světě schylovalo k válce a na Slovensku se začaly prosazovat názory na osamostatnění.

Je tomu již téměř 60 let a já jsem byl tehdy ještě hodně malý. Proto mohu jen napsat to, co si trochu pamatuji z vyprávění. Košice obsadili Maďaři a naše rodina se musela stěhovat ke Spišské Nové Vsi. Nejdříve jsme bydleli ve vesnici Smižany. Po válce se tato vesnice jmenovala Nálepko, protože odtud pocházel slovenský hrdina Slovenského národního povstání. I když jsem tehdy nemohl plně chápat o co jde, zažil jsem zde bombardování nedalekého letiště, které jsem pozoroval z vikýře se sousedem. Protože rodiče nejdříve nevěděli, kde jsem, neměli moc velké pochopení pro tento můj zájem.

Potom jsme se znovu stěhovali – tentokrát přímo do Spišské Nové Vsi. To už ale bylo po vzniku Slovenského státu. Slovinci otce propustili ze služeb četnictva a práci sehnal u jednoho českého pekaře, kde prodával chleba a pečivo. Odtud už začínám mít vzpomínky. Jako kluka mě zaujalo podívat se na dvě spadlá letadla. Dodnes si pamatuji, že pilotům se nic nestalo jen proto, že z letadla vyskočili těsně před jeho dopadem na zem. Ve městě jsem viděl rozbitou a vypálenou židovskou synagogu.

Jak byli vychvalováni různí vyzvědači, kteří zjišťovali s nasazením života plány německých generalit o útoku na východ. Už jako 6letý chlapec jsem viděl na nádraží dlouhé nákladní vlaky s vojenskou technikou a s vojáky, které mířily na východ. Snadno se dalo pochopit, že nejedou na rekreaci!! Pamatuji se, že ve večerních hodinách jsme s rodiči skulinou vedle rolety pozorovali kolony vojenských aut, které s úplně tlumenými světly jely také na východ.

I když byla matka Slovenka a otec nebyl proti Slovákům zaujatý (slovensky už uměl pomalu lépe než moje matka a měl zájem na Slovensku zůstat), v roce 1941 jsme se museli stěhovat do Čech. Nejdříve jsme bydleli v Bukovině a potom jsme se přestěhovali do Černilova. Otec v této velké vesnici sloužil jako četník. Četníci a dnes policisté měli a mají na starosti stíhání různých prohřešků proti zákonům.

Služba „za Němců“ v Protektorátu nebyla lehká. Nebylo jednoduché na jedné straně nesloužit tehdejšímu okupantům a tím i neškodit českým lidem a na druhé straně nezavdat příčinu

k propuštění nebo spíše k přísnému odsouzení, které tehdy velmi často znamenalo smrt v koncentračním táboře.

I když mi v té době nebylo ani deset roků, věděl jsem, že se otec snažil v rámci svých možností lidem co nejvíce pomáhat. Velmi dobře věděl o těch, kteří utekli z „totálního nasazení v Reichu“ – tak se za války říkalo nuceným pracím v Německu. Místo, aby jejich pobyt oznámil německým úřadům, naopak je varoval. Vždy některému jen tak mezi řečí řekl: „Máte-li zítra možnost, někam se dobře schovejte! Němci plánují štáru.“ Štára velmi často znamenala důkladné domovní prohlídky s cílem najít uprchlíky z Říše.

Se svým známým hajným v lese Oulišti dobře věděl o partyzánech a uprchlých zajatcích, kteří se v tomto lese schovávali. Nosili jim jídlo i ošacení.

Povinností četníků bylo kontrolovat i zabíjačky prasat. Měli potvrdit (a tady už určitě nebudu přesný), že zabíjené prase mělo pouze asi 160 kilogramů. Četníci taková potvrzení dávali, ale prasátka mívala ve skutečnosti někdy skoro i tři metráky. Proč to nepřiznat, hospodáři vždy za zamhouření oka dali výslužku v podobě jitrnice, krup a ovaru. A kolik prasat bylo zabito bez povolení „na černo“!!

Nejhorší chvíle v době války pro otce nastaly, když na četnickou stanici přišel čeledín od jednoho hospodáře a podával udání na celou vesnici za to, že všichni hospodáři melou na černo mouku ve mlýně v Podhůří. Čeledín vyhrožoval, že pokud četníci sami věc neoznámí německým úřadům, dojde on s udáním do Hradce Králové na Gestapo. Otec ještě s jedním černilovským občanem „přesvědčili“ čeledína (začali mu dokazovat, že sám nadával Hitlerovi a že by to on odnesl mnohem hůře!!), aby s udáním počkal. Čeledín podlehl strachu a na udání přestal trvat. Otec však až do konce války byl připraven v případě potřeby utéct a nečekat na nejhorší. Kdyby byla před naším domem zastavila známá německá auta, byl uchystán utéct zadním oknem do polí... Případ měl soudní dohru po válce.

Válka se zdála pro všechny velmi dlouhá a konečně nastal květen 1945. I když mi bylo jen deset roků, pamatuji si velmi dobře na začátek květnové revoluce v Praze. Otec chodil domů na oběd. Měli jsme puštěné rádio. Hlasatelé mnohé zprávy říkali nejdříve německy a potom česky. Tak se oznamovaly i časové údaje. Bylo to právě okolo 12 hodiny a hlasatel pražského rozhlasu jako by se spletl a údaj o čase řekl na půl německy a na půl česky. Ucho po 6 roků zvyklé na určitý styl zpravodajství ihned zachytilo, že se „něco děje“. A skutečně – za chvíli již hlasatelé vzrušeným hlasem oznamovali, že v Praze vypuklo povstání a že volají všechny dobré Čechy, příslušníky čs. armády, četnictva a policie na pomoc.

Otec ani nedomohl a s prohlášením, že jeho povinností je také se zapojit, odešel. Domů nepřicházel ani na noc. Doma jsme zůstali jen s matkou a vzpomínám si, jak jsme i pozdě večer poslouchali vysílání pražského rozhlasu o průběhu Pražského povstání.

Otec přišel domů – spíše se přibelhal – až 8. května. Uniformu měl uválenou, potrhanou a prostřílenou. Co se mu přihodilo? Zde už budu navazovat na deset let starý novinový článek napsaný černilovským kronikářem panem J. Rejchrtem.

Článek bych chtěl ještě doplnit. Tím skladem byla tzv. vysílačka, která byla v polích mezi Bukovinou a Rusekem (budova tam ještě stojí a vypadá jako opuštěný domek se zahrádkou). Vysílačka zřejmě sloužila řízení letového provozu na letišti. Nad vysílačkou na kopci u lesa měli Němci cvičnou střelnici. Ještě 8. května 1945 tam byli Němci a měli tam protiletadlové zbraně. Není tedy divu, že z malého osobního automobilu nezbylo skoro nic. Špatně dopadli i ti, kteří už nastoupili do auta. Byli to dva civilisté z Černilova – 23letý Václav Dvořák a 34letý otec malého

chlapce Josef Bulis. Jen velmi malý pomníček u cesty připomíná tuto tragédii a nesmyslnost válek, které přinášejí pouze utrpení, škody a smrt.

Oba četníci (jeden z nich byl právě můj otec) se snažili dostat se do bezpečí plazením v příkopu. Němci je začali pronásledovat. Jedna skupina je z kopce stále ostřelovala. V příkopu by je Němci neviděli, ale vždy bylo třeba překonat mostek na pole. Zatím druhá skupina Němců se k nim z kopce přibližovala. Otec si již otevřel pouzdro s pistolí a byl přichystán se do poslední chvíle bránit a v případě nutnosti si nechat poslední náboj pro sebe. Byl si dobře vědom, že Němci s Čechy nezacházeli nikdy v rukavičkách.

Jeho kolega už přestal prchat, protože byl raněn. Skupina Němců se už blížila k otci. Otec sáhl do pouzdra s pistolí. Jak se plazil, pistolí z otevřeného pouzdra ztratil. Nezbývalo nic jiného, než se smířit se zajetím. Němci ho dovedli až nahoru na střelnici. Tam ho vyslýchali – otec vlastně moc německy neuměl, ale nic jiného mu nezbylo, než Němcům naznačit, že přišli pro zbraně, aby je někdo neukradl.

Těžko říci, co rozhodlo o tom, že ho propustili. Na jednu stranu už byla v Berlíně podepsána německá kapitulace, ale na druhou stranu, když chladnokrevně zastřelili dva... Dokonce dovolili, aby otec zajistil pro svého zraněného kolegu odvoz k lékaři.

Jak už jsem výše uvedl, otec měl od střel, které jinak provrtaly celé auto, prostřílený oděv na boku doslova až k tělu – i kůže byla seškrábnutá. Jedna slabší kulka ho zasáhla doprostřed páteře. Jedna střela trefila hvězdičku hodnosti na nárameníku – všechny její růžky byly nahoře. Několika střelami byla prostřelena i čepice.

Co dodat – v Bukovině možná bude ještě živ některý z těch, kteří to vše pozorovali z kopce na konci vesnice. Dva zastřelení měli pohřeb za velké účasti lidí. Příslušníci Rudé armády pak při spouštění rakve do hrobu vystřelili čestné salvy ze samopalů – to byly vlastně poslední výstřely této války, které už jen potvrdily smrt dvou mladých životů z Černilova. Proč jsem neuvedl jméno druhého četníka – přiznám se, že jsem ho zapomněl.

A život šel dál. V roce 1948 byl otec propuštěn ze služby. Pracoval jako účetní u státních statků. Ani zde to neměl jednoduché. Stále mu bylo připomínáno, že sloužil kapitalistům a že je vyhozený četník. Nejdříve účtoval přímo v Černilově, potom byl přemístěn do Slatiny, potom do Správců a potom až do důchodu byl ve statkových dílnách ve Svobodných Dvorech. Cesty osudu jsou často nevyzpytatelné – byly to stejné dílny, ve kterých pracoval jako kovář u soukromníka před 30 lety.

V místě bydlště byl odsouzen místním lidovým soudem za porušování zásad socialistického soužití. Sem tam jsem to pocítil i já. Podle vyjádření soudruha profesora na gymnáziu jsem měl známku dostatečnou (ano – čtyřku) z občanské nauky jen proto, že se dověděl, že můj otec je bývalý četník! Maturitu mi dovolili udělat (asi na velkou přímluvu mé třídní učitelky – dodnes jí patří můj vděk), ale dali mi najevo, že bych si měl zvolit jiné zaměstnání. Naštěstí se vždy našli i rozumní lidé.

A proč jsem nenapsal jméno svého otce? V době, kdy se jedná o různé rehabilitace a odškodnění nechci zavdat ani domněnku, že jsem tím sledoval něco jiného, než jen vzpomenout, že už je to 50 roků, co skončila jedna strašná válka. Ať nás nepotká osud Jugoslávie nebo Čečenska!!

Naše paní lékárníková

Lékárna „U bílého anděla“ ve Smiřicích už dlouho není. Byla důstojně konzervativní a voňavá. Zůstala jen paní magistra Stříbrná, které je 90 let. Čas unavil tělo, na bystrost myšlení však nestačil. Ani na snahu pomoci každému, kdo trpí samotou a opuštěností.

Co práce vykonala pro Červený kříž, co pro různé charitativní účely. Nemluvila o zásluhách. Považovala tuto činnost za svůj lidský úkol.

Nevím, jak dostala lékárna své jméno. Představuji si, že pan Jiří byl inspirován paní Stáňou, stojící v bílém plášti za tárrou.

Paní magistro, ať už to bylo jakkoliv, přijměte od nás k úctyhodnému výročí Vašeho narození srdečné přání toho nejlepšího, co život poskytuje. Přeji za ty, kteří ještě pamatují, i za ty, kteří už jen vědí, možná ani to ne, že jste sloužila lidem. Dobře a velice dlouho.

Ing. Lubomír Kupka, starosta města

INFORMACE Z RADNICE

Z mnoha bodů jednání Městské rady a Městského zastupitelství bylo vybráno hlavně to, co bude zřejmě nejvíce zajímat čtenáře Zpravodaje i všechny občany Smiřic:

- Prodej budovy bývalé restaurace a kavárny LABE:
Dosavadní pronajímatel firma UNIKA nedodržovala smluvní podmínky a neplatila dohodnuté částky za dodávku tepla. Dluh dosáhl částky 150 000 Kč a stále ještě narůstal.
Městská rada trvala na dodržování sjednaných podmínek. K placení dlužné částky nedocházelo. Proto byla nájemní smlouva vypovězena a Městská rada navrhla Městskému zastupitelstvu objekt odprodat.

Záměr odprodeje byl veřejně oznámen v době od 21. 12. 1994 do 30. 1. 1995. Inzerát o prodeji byl dne 31. 1. 1995 uveřejněn i v Hradeckých novinách.

Jediným zájemcem se stala smiřická firma AG COM, která po prohlídce objektu a po prostudování dokumentace nabídla přibližně polovinu odhadní ceny, která byla stanovena ve výši 8 557 730 Kč.

Při jednání Městského zastupitelstva se postavil proti prodeji budovy LABE člen městského zastupitelstva pan Spurný. Svůj názor podpořil předložením 263 podpisů občanů, kteří si přáli zachování budovy původnímu účelu – v rámci akce „Z“ byla budována jako restaurace a kavárna lepší úrovně. Zároveň uvedl, že dluh firmy UNIKA vznikl značnými vstupními náklady.

Člen zastupitelstva p. Vaněk uvedl, že stavbu lze vzhledem k velkým nákladům na otop, nájem apod. jen těžko ziskově provozovat jako restauraci.

Pan Krejčí navrhl, aby byl objekt odprodán za odhadní cenu.

Pan Koudelka i pan ing. Plšek shodně uvedli, že budova potřebuje pro udržování provozuschopnosti neustálou údržbu a je pro město finančně pouze ztrátová.

Pan Ducháček uvedl, že městské zastupitelstvo nemá za povinnost garantovat podnikání formou finančních dotací jednotlivým podnikatelům. Je povinno hájit zájmy všech svých daňových poplatníků.

Pan starosta ing. Kupka uvedl, že současná finanční situace firmy AG COM nedovoluje zaplatit vyšší než nabídnutou částku (je to firma, od které získává město na daních ročně kolem 1 000 000 korun!). Získaná částka bude použita na opravu kulturního domu Dvorana.

Odprodej LABE byl schválen poměrem hlasů 9 ku 5. Firma AG COM zaplatí kromě dohodnuté ceny i náklady spojené s odprodejem včetně daní nad nabídnutou cenu.

-
- Město odkoupilo objekt Sběrných surovin za 100 000,- Kč. Tento areál byl nabídnut k pronajmutí. Ze 4 nabídek byla přijata nabídka firmy DADRUS Chacholice, Chrast u Chrudimi. Výkup druhotných surovin už probíhá (výkup tříděného i netříděného papíru, železa i neželezných kovů, skla, akumulátorů, vyjmenovaných plastů – fólie a tvrzené PVC, kožky, textil a i neskladný tuhý domovní odpad).
-
- Firma RUND (odvoz odpadu z popelnic a kontejnerů) zvýšila poplatky za odvoz o 24,4 %. Městské zastupitelstvo jednohlasně odhlasovalo dotaci ve výši 150 000 Kč na odvoz odpadu, aby se poplatky pro obyvatelstvo v tomto roce nezvýšily.
-
- Pro zlepšení čistoty ve městě byl zakoupen zametací stroj dánské výroby zn. TENNANT typ T385. Naftový motor má výkon 28 kW. Za hodinu zamete tento stroj při šířce záběru 1145 mm 24 000 m² (t.j. 2 a půl hektaru) za hodinu. Hlavně aby dlouho sloužil a dosti často objel všechny smiřické ulice!
-
- Protože výzvy a upozornění nepomáhají, je třeba přistupovat i k sankcím. Proto firma z České Skalice bude muset zaplatit pokutu ve výši 5 000,- Kč za poškození chodníku autem u prodejny U Vašatů.
-
- Pan starosta dostal od MZ za úkol jednat s bezpečnostní agenturou VIDOCQ o zlepšení úrovně ochrany pořádku ve městě.
 - Uvažuje se o zadání výroby laviček pro potřebu města. (Nešlo by při této příležitosti dát opravit i lavičky v parku?)

- Postupně je likvidována bývalá betonárka za stadionem. Stroje jsou odprodávány zájemcům.
- Ředitelka mateřské školy požádala o možnost rozšíření mateřské školy o jednu třídu. Městská rada souhlasila a ve spolupráci se Školským úřadem zajistí personální obsazení.
- Obyvatelé Zámku č. 1 měli zájem o plynofikaci svých bytů. Počítá se s odlišným využitím těchto objektů. Plynofikace by nebyla levná a byla by vlastně zbytečnou investicí.
- Obchodní rejstřík firem v okolí Smiřic se postupně mění:
 - Zemědělské družstvo Smržov je v likvidaci
 - výtopna Černožice má nyní název TEVEX a.s. Černožice n. L. (smiřická městská rada doporučila písemně požádat o vrácení finančních prostředků, které byly vloženy do výstavby výtopny)
 - dřívější konzervárny jsou nyní označeny FRUTEX a.s. Černožice n. L.

JUDr. Pavel Rousek, právník MěÚ

Letecká show v Hradci Králové i letos

Jistě si mnozí z vás vzpomenete na to, že loni proběhla na hradeckém letišti velká letecká show za účasti vynikajících našich i zahraničních letců na moderních letadlech i vrtulnících. Pokud se vám podívaná tohoto druhu líbí, můžete se těšit na to, že se přehlídka letadel a umění pilotáže uskuteční i letos.

Tato přehlídka se uskuteční proto, že ta loňská byla vysoce kladně hodnocena návštěvníky, účastníky i hosty. Takových akcí se nepořádá ve světě mnoho a o to víc by nás mělo těšit, že se jedna z nich uskuteční u nás v České republice a dokonce u nás nedaleko na hradeckém letišti.

Letošní Letecký den CIAF 95 se zřejmě uskuteční v květnu. Dá se očekávat účast výkvětu letectva z mnoha zemí světa – např. italské Frecce tricolori, anglické Harriery a další.

Sociální odbor informuje

V minulém čísle Zpravodaje jsem seznámila čtenáře obecně s prací sociálního odboru Městského úřadu ve Smiřicích a s problematikou péče o důchodce a zdravotně postižené občany. V dnešním článku se zaměřím na sociální pomoc rodinám a nezaměstnaným občanům.

Především však upozorňuji na změnu částek životního minima, které byly nařízením vlády č. 245/94 Sb. zvýšeny s platností od 1. ledna 1995 takto:

na výživu		na domácnost	
věk 0 – 6 let	1 230 Kč	1 osoba	760 Kč
6 – 10 let	1 360 Kč	2 osoby	1 000 Kč
10 – 15 let	1 620 Kč	3 – 4 osoby	1 240 Kč
15 – 26 let	1 780 Kč	5 a více	1 400 Kč
ostatní občané	1 680 Kč	-----	-----

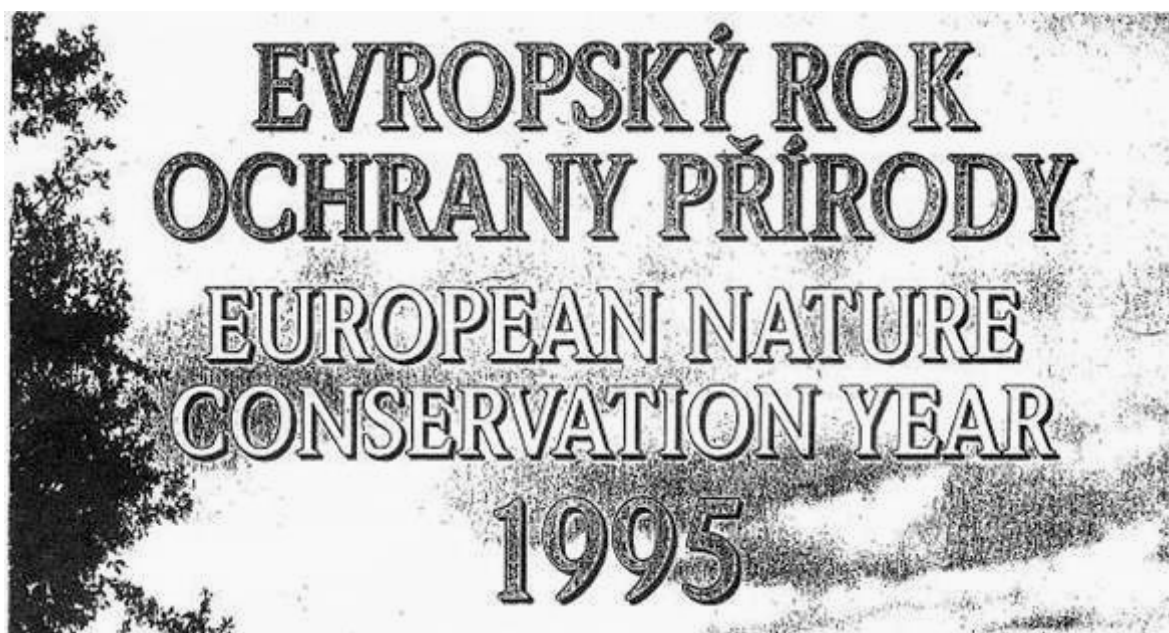
Sociální odbor Městského úřadu ve Smiřicích poskytuje opakované a jednorázové peněžité dávky, případně věcné dávky rodinám s nezaopatřenými dětmi, jejichž příjem nedosahuje hranice sociální potřeby. Jedná se většinou o rodiny, kde jsou jeden či oba rodiče nezaměstnaní, o osamělé matky na mateřské dovolené a podobně. Podmínkou přiznání dávky u nezaměstnaných je vždy evidence na úřadu práce. Dávka sociální péče se poskytuje po celou dobu sociální potřeby rodiny, tedy i tehdy, vyčerpá-li nezaměstnaný tzv. podpůrnou dobu na úřadu práce (6 měsíců), ale je nadále evidován jako uchazeč o zaměstnání. Žádost o dávku sociální péče je možné podat od okamžiku zaevidování na úřadu práce.

Rodiny s nezletilým nezaměstnaným (tzn. od ukončení povinné školní docházky do 18 let věku) mohou pobírat přídatky i státní vyrovnávací příspěvek na toto dítě za předpokladu, že nezletilý je evidován na úřadu práce.

Zletilým nezaměstnaným je poskytován opakovaný či jednorázový příspěvek, jehož výše činí rozdíl mezi hranicí sociální potřeby občana a přiznaným hmotným zabezpečením od úřadu práce. Opět je zde podmínka evidence na úřadu práce.

Na závěr bych chtěla upozornit, že základní podmínkou přiznání všech dávek sociální péče je státní občanství České republiky. Cizinci, tedy i občané Slovenské republiky, musí při podání žádosti o dávku sociální péče předložit průkaz povolení k trvalému pobytu.

Věra Hottmarová, sociální odbor Městského úřadu

Mysli na budoucnost, chraň přírodu!

Takové je heslo celoroční akce, kterou vyhlásila Rada Evropy pro rok 1995. Akce je zaměřena především na ochranu a dotváření volné krajiny, čímž nabízí spoustu námětů pro činnost široké veřejnosti, ať již odstraňováním černých skládek, vysazováním stromků, zakládáním remízů, vyvěšováním ptačích budek, či zapojením do nejrůznějších specializovaných ochranných akcí.

Rok 1995 byl Radou Evropy vyhlášen za Evropský rok ochrany přírody. Jedná se už o druhou velkou kampaň zaměřenou na ochranu přírody. Poprvé byla obdobná kampaň vyhlášena v roce 1970. Tehdy byla zaměřena na chráněné oblasti a na ochranu vzácných a ohrožených druhů volně žijících živočichů a rostlin.

Tentokrát se tato ochranná akce orientuje především na ochranu a dotváření volné přírody. Pod tímto pojmem se rozumí takové části přírodního prostředí, které nejsou chráněny zvláštními předpisy a v nichž se tedy do značné míry uplatňuje činnost člověka. Rovněž lidská činnost ve volné krajině by měla mít určitou filosofii a řídit se některými principy tak, abychom mohli hovořit o trvale udržitelném rozvoji lidské společnosti, pokud možno v harmonii s přírodou, aby volně žijící rostliny a zvířata mohly přežít a prospívat ve svém přirozeném prostředí.

V rámci akcí Evropského roku ochrany přírody budou nastíněny možnosti obnovy ekostabilních prvků v krajině z hlediska jejich praktické realizace. Půjde zejména o revitalizaci říčních systémů, obnovu vesnic i o územní systémy ekologické stability...

Poznámka:

Náš pan starosta si v novinovém článku „Přemoci odpor byrokratů“ posteskl na to, jak těžko se prosazuje projekt smiřické „zóny ekologické stability“ proti vůli byrokratů. Chceme-li opravdu do Evropy, měly by být vzaty do úvahy i plány Evropského roku ochrany přírody. Nebo budeme opět vydávat jen plamenná hesla??

V rámci Evropského roku ochrany přírody proběhne mnoho různých akcí v celé České republice:

- Na regionální úrovni bude zaměřována péče o biodiverzitu – ochranu stanovišť volně žijících druhů a péči o ně a revitalizaci poškozených přírodních území. Zvláštní akce budou např. směřovat na ochranu obojživelníků, na ochranu ptactva i netopýrů. Budou budována nebo obnovována jejich stanoviště, budou instalovány ptačí i netopýří budky.
- V západních Čechách se naopak velmi rozšířil nepůvodní rostlinný druh bolševník velkolepý. Zde je naopak plánována cílená likvidace této rostliny. (Je jedovatá a svým bohatým vzrůstem vytlačuje ostatní rostlinné druhy.)
- V celých Čechách budou probíhat semináře, propagační akce, fotografické soutěže, jejichž cílem bude obrátit pozornost orgánů státní správy, obcí i široké veřejnosti k problematice ochrany přírody a životního prostředí. Stejnému účelu bude věnována i celá řada metodických příruček, které vydá Český ústav ochrany přírody.
- Důležité místo v systému ochrany přírody mají tzv. významné krajinné prvky. Jejich vytipování a přírodovědeckému průzkumu se budou věnovat profesionální pracovníci.
- Ministerstvo zemědělství se zaměří na ochranu dřevin rostoucích mimo les. Jeho brožura by měla pomoci obecním úřadům při rozhodování o této důležité a citlivé problematice. Pozornost bude věnována i otázce lesů i jejich případnému rozšíření.
- Mimořádná pozornost bude věnována i zneškodňování toxických a nebezpečných odpadů.

Mnohé z akcí budou zaměřeny i na školní mládež. Budou pro ně organizovány soutěže s ekologickou tematikou. Prohloubí se ekologická výchova na školách a budou pořádány ekologické hry a ochranné tábory.

S řadou novin a časopisů je dohodnuto přinášení zpráv o akcích Evropského roku ochrany přírody. Budou informovat veřejnost o problematice ochrany přírody a životního prostředí.

Snad by čtenáře mohlo zaujmout, že v našem okrese je v přípravném řízení snaha o vytvoření „krajinné památkové zóny“ v areálu bývalého bojiště na Chlumu. Tato zóna o rozloze 1 600

hektarů by zahrnovala bojiště prusko-rakouské války z roku 1866 včetně následných lesních hřbitovů a památníků.

Výzva rady Evropy

Výzva Národního organizačního výboru

Orgány státní správy, organizace ochrany přírody, obce i nevládní organizace by měly spojit síly ke konkrétním akcím v péči o zlepšení stavu přírody, obnovení přírodního charakteru míst znečištěných, narušených těžbou a stavební činností nebo jinými aktivitami.

Zemědělství, lesní hospodářství, průmysl, výstavba a doprava musí ve vztahu k prostředí dodržovat právní předpisy. Kromě toho mohou tato odvětví s potřebnou citlivostí k přírodě udělat za nevelké náklady velmi mnoho pro nápravu škod, tvorbu zdravé a krásné krajiny a zlepšování stavu životního prostředí.

V tomto školním roce proběhl již druhý ročník mezinárodního projektu „Air Pollution Project Europe“ (Evropský projekt o znečištění ovzduší), který dostal v naší České republice název „Modré z nebe – Zajímá tě, co dýcháš?“. Do tohoto projektu se zapojili i žáci z naší školy. O co vlastně šlo v tomto projektu?

Všichni víme, že zatím co jedna část Evropy usiluje o domluvu a spolupráci, na druhé straně jinde umírají lidé, protože se státy a národy nedovedou dohodnout. Cílem uvedeného projektu je vzájemné poznání a řešení společných problémů. Společným zájmem lidí je např. životní prostředí, které nezná hranice. Na nezodpovědné chování lidí v jednom státě doplácet lidé sousedních států. Příroda je společná všem lidem. Zničená krajina, nemocní lidé a zvířata, uschlé stromy i květiny se jen velmi těžko, pomalu a draho vrací do původního stavu. Projekt „Modré z nebe“ má přispět k úsilí o lepší a zdravější životní prostředí.

Pomoci k tomu má i společné úsilí dětí z Evropy v projektu „Air Pollution Project Europe“, který vznikl s pomocí britské organizace Watch. Díky mnohaleté práci Norské společnosti pro ochranu přírody Sissel Dobson se mohl projekt dále rozvíjet. I v České republice jsou sponzoři, kteří pomáhali uskutečňovat projekt u nás: Ministerstvo životního prostředí, Galerie u Prstenu Stanislava Holého, Norská společnost pro ochranu přírody, Norské ministerstvo životního prostředí, The Swedish NGO Secretariat on Acid Rain, Dr. Vladimír Seifert z Českého hydrometeorologického ústavu a RNDr. Jan Plesník. Vedoucí projektu „Modré z nebe“ v České republice je ing. Dana Votápková.

Projektu se účastní 150 000 školáků ze 14 států Evropy. Projekt řídí Norges naturvernforbund (Norská společnost pro ochranu přírody). Společnost se snaží zachránit životní prostředí v Norsku i ostatním světě před škodami, které si způsobili sami lidé. Také v Norsku jsou jezera, ve kterých nežijí ryby! Totéž se děje i v naší zemi. Emise tepelných elektráren, továren a automobilů

způsobují obrovské škody po celé Evropě. Všichni obyvatelé našeho kontinentu musí něco udělat na zlepšení této nedobré situace.

Příspěvek k tomu má i kroužek žáků naší smiřické školy pod vedením pana učitele Tomáše Hlaváčka. Prvním cílem je zjistit, proč vůbec k poškození životního prostředí dochází a co je možno udělat, aby se tomu podle vlastních možností mohlo zabránit. Proto jedním z prvních úkolů kroužku bylo měření kyselosti dešťů. Pozorovali při tom i převládající směr větrů, aby mohli určit odkud k nám přichází větší znečištění ovzduší.

Výsledky svého pozorování zasílali na adresu TEREZA do Prahy.

Nejdříve se děti dověděly, jak vznikají tzv. kyselé deště. Hlavní vinu na tom má spalování uhlí, nafty a i zemního plynu. Prvním „hříšníkem“ je síra přítomná v ropě i v zemním plynu. Spálením 1 kilogramu hnědého uhlí se dostane do vzduchu 2–15 gramů síry. Naše severočeské uhlí obsahuje až 8 % síry!! Spálením 1 litru motorové nafty nebo topného oleje se dostane do našeho ovzduší 2 až 20 gramů síry. (I když je benzín z ropy, neobsahuje skoro žádnou síru.) Takto se uvádějí gramy síry – ale celková čísla jsou obrovská. V Evropě se spálí přibližně 1 000 milionů tun uhlí, přibližně 1 000 milionů tun ropy a 768 milionů m³ zemního plynu. Tím se do ovzduší dostane 20 milionů tun síry. Uvolněná síra vytvoří spolu se vzdušným kyslíkem oxid siřičitý – chemikové ho zapisují SO₂.

Při spalování ropy, uhlí i zemního plynu vzniká taková teplota, že spolu chemicky reagují vzdušný dusík a kyslík. Vznikají plyny, kterým se říká oxidy dusíku. Souhrnná chemická značka pro oxidy dusíku je NO_x. Spálením 1 kilogramu nafty vznikne 3 až 5 gramů plyných sloučenin dusíku. Ani zemní plyn není bez viny při znečišťování ovzduší. Spálením 1 kilogramu zemního plynu vzniká přibližně 13 gramů oxidů dusíku. Vezeme-li se osobním autem, vždy po ujetí 1 kilometru dodáme do vzduchu asi 2 gramy NO_x. Nákladní automobil nebo autobus na 1 kilometr vypustí z výfuku až 13 gramů oxidů dusíku. Takto se opět hovoří o gramech, ale celkově v Evropě se za rok dostalo do ovzduší 23 milionů tun oxidů dusíku. A víte, i proč budou nejnovější auta dražší?! Budou povinně vybavena katalyzátory, které snižují množství NO_x ve výfukových plynech.

Všechna uvedená paliva používáme proto, že obsahují uhlík (trochu lepší uhlí až 75 %, ropa a zemní plyn téměř 100 %). Spalováním paliv dochází k chemické reakci, při které se uhlík se vzdušným kyslíkem přemění na oxid uhličitý – CO₂. Podle uvedených procent uhlíku v palivech můžete posoudit, kolik tohoto plynu vzniká. Můžeme vám prozradit na doplnění vašeho počítání, že na celém světě se z uvedených paliv uvolní **6 miliard tun** oxidu uhličitého.

Při zprávách o znečištění ovzduší bývají uváděny dva pojmy. Emise a imise. Emisemi označujeme znečišťující látky, které vznikají třeba z místního nebo známého zdroje (elektrárny, továrny, doprava ve větším městě...). Imisemi nazýváme znečišťující látky, které k nám přišly odjinud z těžko zjistitelného zdroje (např. i ze sousedních států).

Co nám na těchto plynech může tak vadit? Většina oxidů dusíku i oxid siřičitý spadne na zem a zůstává ležet jako prach na ulicích, domech, stromech...Tento prach se větrem stále víří a dechují jej lidé, kteří zde žijí. Je dokázáno, že to škodí jejich zdraví. Toto prostředí škodí i zvířatům i rostlinám. Ve vzduchu se vyskytuje vždy určitá vlhkost ve formě kapiček mlhy, deště nebo sněhu. Uvedené oxidy dusíku i síry s nimi velmi dobře reagují. Z oxidů dusíku vzniká kyselina dusičná a z oxidu síry vzniká kyselina sírová. Zůstávají v atmosféře do doby než začnou padat na zem ve formě deště nebo sněhu. Protože ve vodních srážkách jsou přítomny slabé kyseliny, hovoříme o kyselých deštích (čím větší znečištění, tím kyselejší deště). Ty potom způsobují kyselost půdy (ta potom méně rodí, v lesích chřadnou stromy) i jezer (nežijí zde ryby a další vodní živočichové). Vliv kyselosti prostředí je obrovský – významně poškozuje rostliny, živočichy i lidi. Ničí však i kulturní památky – kamenné sochy venku ztrácejí vlivem kyselosti

ovzduší postupně své tvary (proto jsou někde vystavovány pouze kopie a originály jsou uloženy uvnitř v muzeích – pro příklad i Braunovy sochy v nedalekém Kuksu).

A co oxid uhličitý? Ten má na svědomí další nepříjemnost. Velké množství tohoto plynu tvoří v ovzduší naší planety v podstatě „střechu“ srovnatelnou se skleníkem. Proto se často hovoří o tzv. „skleníkovém efektu“. Část slunečního tepelného záření dopadajícího na naši Zem se spotřebovává na ohřev půdní vrstvy, na koloběh vody, na fotosyntézu rostlin (rostliny rostou i díky slunečnímu záření). Zbytek slunečního záření se přemění na dlouhovlnné infračervené (tepelné) záření. To by se mělo normálně vyzařovat zpět do vesmíru. Skleníkové plyny, vodní pára i prach však tomu zabráňují. Atmosféra nad povrchem Země se stále více zahřívá. To by mohlo mít nedozírné následky – např. by se mohla v důsledku rozpouštění polárních ledovců zvýšit hladina moří a velké plochy kontinentů by se zatopily mořskou vodou...

Prvním úkolem našich žáků v projektu Modré z nebe bylo sledování směru větrů a určování typu a množství vodních srážek. U srážek navíc určovali jejich kyselost. Výsledky jejich pozorování jsou docela zajímavá:

Datum	Směr větru	Druh srážek	Množství srážek	Kyselost srážek
11. 10.	JV I	dešťová přeh.	1,14 mm	4,5 pH
12. 10.	JZ II	dešťová přeh.	0,45 mm	5,5 pH
13. 10.	SZ II			
14. 10.	J II	dešťová přeh.	1,24 mm	4,5 pH
15. 10.	SV II	dešťová přeh.	1,03 mm	4,5 pH
16. 10.	SV II			
17. 10.	SV II	dešťová přeh.	1,21 mm	3,5 pH
18. 10.				
19. 10.				
20. 10.				
21. 10.	SV II	dešťová přeh.	6,47 mm	3,5 pH
22. 10.	SV II	dešťová přeh.	18, 73 mm	4,0 pH
23. 10.	S II	dešťová přeh.	4,96 mm	4,5 pH

Co všechno se dá vyčíst z tabulky, jejíž obsah byl zaslán středisku projektu Modré z nebe do Prahy (zde ve Zpravodaji jsou zaznamenány pouze dny, kdy byla alespoň dešťová přeháňka). U každého data je nejdříve zaznamenán směr a síla větru. Dále se zde dá vyčíst typ srážek – v říjnu byly zaznamenány pouze srážky ve formě deště. Na dalším místě přečteme množství srážek – většinou šlo o mizivá množství. Jen 22. října napršelo přes 18 mm srážek, tzn. více než 18 litrů vody na 1 metr čtvereční. Poslední údaj v řádku ve všech změřených případech znamenal, že se jednalo vždy o „kyselý déšť“.

poznámka:

pH = 7 – to by byla destilovaná voda

pH < 7 – kyselé prostředí – čím menší pH, tím kyselejší

(hodnoty pH větší než 7 znamenají zásadité prostředí – u srážek u nás to prakticky nepřipadá v úvahu)

Protože ve sledovaném období bylo jen velmi málo vodních srážek, obsahuje tabulka jen poměrně málo údajů. Závěry z ní nejsou zcela průkazné. Přesto určitou zajímavou informaci mohou poskytnout. Kyselejší deště byly, pokud foukal vítr od severu a severovýchodu – méně kyselé od jihu a jihozápadu?!

Na jih a jihozápad od nás jsou dvě velké elektrárny – tedy dva zdroje emisí – Chvaletice a Opatovice n. L. Z tohoto směru přišel sice kyselý déšť, ale hodnota kyselosti v pH nebyla největší. Svou roli zde určitě sehrává větší vzdálenost těchto znečišťujících zdrojů. Snad i to, že vysoké komíny těchto elektráren (Chvaletice 300 metrů) způsobí, že znečištění se projeví ještě ve větší vzdálenosti.

Zaujme nás, co je ve směru severním a severovýchodním? Trochu dále je Poříčí u Trutnova, ale blíže je černožická výtopna. A z tabulky vyčteme, že nejkyselejší deště přišly z tohoto směru. Potvrzuje se správnost měření před Městským úřadem ve Smiřicích, že ovzduší u nás ve Smiřicích nepříznivě ovlivňuje právě nedaleká černožická výtopna. Potvrzuje se to nyní již ze dvou nezávislých měření.

S tím vším se tedy seznamují i žáci z naší školy. Vznikne velmi zajímavá situace. Díky tomuto projektu budou žáci vědět o kyselosti dešťů více než většina dospělých v Evropě! Co s tím dál?

Těžko říkat lidem, aby méně jezdili auty. Majitelé továren a elektráren nemají zájem snižovat emise oxidu siřičitého, protože to stojí hodně peněz. Je však třeba na tento problém poukazovat a přesvědčovat politiky i majitele podniků, aby s problémem něco udělali.

Jak to vidí mladí

Smiřický Zpravodaj má stálý okruh čtenářů. Škoda, že není možné uspořádat anketu, která by zjistila, co čtenáře ve Zpravodaji opravdu nejvíce zajímá. Ještě zajímavější by bylo zjištění věkového složení čtenářů a podle toho i rozložení jejich zájmu.

Ve Zpravodaji se objevují oficiální zprávy z radnice (zprávy z rady a ze zasedání zastupitelstva, zprávy ve společenské kronice), články z historie a různé zprávičky. Sem tam se objeví příspěvek některého čtenáře – těchto příspěvků je poměrně málo. Do tohoto čísla se nám dostal článek od mladého člověka – od studentky VŠZ v Praze.

Zasloužíme si ho?

Dokážete si vybavit znak našeho města? Ano, je to gotický štít se stříbrným polem. Na stříbrném poli jsou tři jetelové lístky na lodyze a na modrém poli je zlatý most.

Jetelové lístky na lodyze symbolizují dříve rozšířené pastviny. V nedávné době bývaly Smiřice centrem zemědělství. Po rozpadu velkovýkrmů a státních statků se zemědělství dostalo do rukou soukromníků. Je otázkou, zda budou schopni v plném rozsahu uspokojit spotřebitele. Drobní zemědělci budou zasévat to, co je ekonomicky nejvýhodnější, a to, co nepotřebuje téměř žádné obhospodařování. Některé plodiny nám zřejmě vymizí z našich polí. Produkce masa a mléka na tom nebude o nic lépe.

Modré pole se zlatým mostem jsou znaky typické i pro dnešní Smiřice. Málokdo by si dokázal představit Smiřice bez řeky Labe. Tok řeky se líně převaluje nad jezem a pak pomalu opouští

Smiřice; má před sebou ještě dalekou cestu, než dorazí do moře. Mohlo by se říci „ideální životní prostředí“. Ale mnozí z nás si „ideální životní prostředí“ představují jinak. Za velkým stadionem se objevila kupa nepořádku, která obrostla bodláky. Za ohradou u Luční ulice vznikla divoká skládka. Myslíte si, že život u skládky se lidem líbí? Mýlíte se!

Můžeme tedy se ctí používat znak města? Nepřibude do něho na most kupa odpadků? To vše ukáže čas, který ovšem neúprosně běží. Zda nám přinese štěstí a lepší životní prostředí, to nikdo neví.

Pan ing. Lubomír Kupka napsal v knize Smiřice, v oddíle o městském znaku, velice pravdivou větu, kterou bychom se měli všichni řídit: „Musíme se však přičinit o to, aby město, které má ve znaku symboly přírodní síly, zdroje výživy a lidského důmyslu, si tento znak i nadále zasloužilo.“

Jitka Cejnarová
studentka VŠZ v Praze

Živnostenské podnikání ve Smiřicích

Počátkem roku 1992 byly v okrese Hradec Králové zřízeny Obecní živnostenské úřady a to ve Smiřicích, Třebechovicích, Chlumci nad Cidlinou, Novém Bydžově a na Městě Hradec Králové. O rok později i v Nechanicích. Prioritním úkolem všech živnostenských úřadů byla transformace živnostenských oprávnění na podmínky nového živnostenského zákona, který 1. ledna 1992 nabyl účinnosti.

Okresní živnostenské úřady vykonávají činnost stanovenou živnostenským zákonem týkající se koncesovaných živností, živností ohlašovacích řemeslných a živností ohlašovacích vázaných. To jsou všechny živnosti vyjmenované v přílohách č. 1 až č. 3 živnostenského zákona č. 455/91 Sb.

Obecní živnostenské úřady vykonávají činnost stanovenou živnostenským zákonem, týkající se živností ohlašovacích volných. To jsou všechny zbývající živnosti, které nejsou taxativně vymezeny živnostenským zákonem.

Obecní živnostenský úřad ve Smiřicích je pověřený výkonem státní správy na úseku živnostenského podnikání pro živnosti volné ohlašovací v těchto obcích a jejich částech: Smiřice, Rodov, Trotina, Černožice, Habřina, Holohlavy, Benátky, Hořiněves, Jeřičky, Želkovice, Žíževes, Lužany, Račice, Sendražice, Skalice, Čibuz, Skalička, Smržov, Hubíles a Vrchovnice.

Na konci roku 1994 bylo v rejstříku Okresního živnostenského úřadu v Hradci Králové zapsáno 18,4 tis. podnikatelských subjektů, z toho 16,4 tis. osob fyzických.

V průběhu letošního roku se očekává novela živnostenského zákona, ale již loni došlo ke dvěma nepřímým novelám, které rozšířily přílohu živ. zákona v souvislosti se zrušením tabákového monopolu a se zákonem o barvení a značkování některých uhlovodíkových paliva maziv.

Eva Šrámková
Obecní živnostenský úřad ve Smiřicích

úřední dny: úterý 7.00–11.30 12.30–17.00 hod.
 čtvrtek 7.00–11.30 12.30–16.00 hod.

tel.: 594 5036 kl. 213

Největší nepořádek je kolem školy?

Na zasedání smiřického městského zastupitelstva bylo už po několikáté poznamenáno, že největší nepořádek ve Smiřicích je kolem základní školy. Bylo to tak napsáno i ve volebním prohlášení jedné místní volební koalice. I několik smiřických občanů vyjádřilo nespokojenost s chováním žáků na veřejnosti. Vždy to vyzní tak, jako kdyby byla chyba jenom na straně školy. K tomu je třeba poznamenat:

- a) Z právního hlediska škola zodpovídá za žáky jen po dobu jejich přítomnosti ve školní budově. Mimo tuto dobu jsou to, vážení občané, váše děti.
- b) Škola má dávat žákům potřebné vědomosti a vychovávat je v řádné občany. Nesetkal jsem se ani s jedním učitelem, který by žákům říkal, aby pohazovali kolem sebe papíry, slupky z ovoce, kupovali si cigarety, pivo apod. Naopak se nám stalo, že po upozornění rodičů na to, že jejich děti kouří, nechovají se vhodně, nejsou vhodně ustrojené..., jsme byli odbyti tím, že cigarety a pivo si kupují za své peníze, že na sobě mohou nosit, co chtějí, že do sešitu si mohou kreslit, co chtějí (i když to jsou fašistické symboly!!), dokonce, že škola do toho nemá co mluvit, protože je demokracie...

A představte si, že ti rodiče mají pravdu, nikdo nemá právo mluvit do rozhodování o jejich dětech. Navíc děti jsou chráněny mezinárodními úmluvami o právech dítěte.

Vážení členové městského zastupitelstva – k tomu úklidu kolem školy:

Uvědomte si, že letos tomu bude 100 let, co město Smiřice postavilo v Jiráskově ulici novou školní budovu k tomu, aby se v ní děti ze Smiřic i okolí „učily moudrými býti“ (tak to bývalo psáno na mnoha školách i školičkách ve městech i v zapadlých vískách). Představitelům obce šlo o to, aby jejich mládež byla vzdělávána v jejich škole. Zdá se, že v dnešní době stále ještě přežívá duch doby nedávno minulé, kdy byly děti školou povinné využívány – lépe řečeno zneužívány – k různým brigádám, manifestacím i k jiným „legráckám“. Už vidím vztyčený prst: „však ono jim trochu práce neuškodí!“

To je pravda, ale ono to není tak jednoduché:

- 1) Kdy mají žáci dělat kolem školy pořádek? Snad ne v době vyučování? A myslí si někdo z vás, že by mohli přijít po vyučování? Jsem si jist, že hlavně jejich rodiče by byli zásadně proti.
- 2) Jak zajistit bezpečnost žáků na ulici? Podle dopravních značek platí před školou zákaz jízdy všech vozidel. To znamená, že podle dopravních předpisů se zde nesmí jezdit ani na kole. Auta zde jezdí zcela bez zábran (někdy i rychleji než 60 km/hod) – na kolech se zde jezdí dokonce i po chodníku. Co jste proti tomu členové zastupitelstva udělali? To nepatří k pořádku ve městě a u školy??? Škola ručí za bezpečnost žáků – jak je to za těchto podmínek možné??? Ostatně ta auta ohrožují bezpečnost žáků i jindy. Víte, že podle předpisů do 60 metrů má být před školou vyloučen provoz motorových vozidel?
- 3) Žáky nenabádáme k tomu, aby pohazovali odpadky na zem. Pokud viníka zjistíme, rozhodně ho za to nechválíme, naopak ho nutíme, aby po sobě uklidil. Ale jsou všechny krabičky od cigaret, nedopalky a další odpadky jen a jen od žáků?? A myslíte si, že je to pro žáky hygienické, zdravotně nezávadné i jinak vhodné, aby mezi kupičkami od psů a podobnými „fajnovostmi“ dělali pořádek??? Vždyť někteří občané klidně venčí své psy i na školním hřišti. Co nám k tomu řeknou lékaři z městského zastupitelstva???
- 4) Zastupitelstvo jistě nalezne další řešení – může to dělat školník. Starší vzpomenu na školníka pana Poláčka. Lze věřit, že on se škole a třeba i pořádku kolem školy plně věnoval. Bylo to v době, kdy na škole bylo asi 9 učeben a 2 kabinety. V dnešní době je na škole o 20 učeben

více, kabinetů je 8, škola má velkou tělocvičnu a šatnu... Dnešní školník má na starosti i základní údržbu ve školní jídelně. Navíc podle všeobecně platných předpisů má školník uklízet okolí školy do 100 metrů čtverečních (to je jen část chodníku před hlavní budovou). Jak se zajišťuje pořádek v okolí škol v Hradci Králové? *M ě s t o* úklid kolem škol zajišťuje s Technickými službami.

A nyní ruku na srdce. Skutečně je ve městě nepořádek jen u školy? To nikdo ze zastupitelstva nevidí (nebo nechce vidět) neudržovaná rabátka a v nich odpadky u obchodu paní Turecké, na hlavní ulici před obchody s obuví a textilem? Podobná zákoutí se najdou i jinde. Dlažba na chodnících je na mnoha místech nerovná, často prorostlá travou... Jen se poctivě porozhlédnout. Jen kritikou druhých nezlepšíme stav. Navíc dospělí by měli být dětem příkladem.

Jedno dřívější heslo nebylo zrovna nejhorší – snad by neuškodilo ho oprášit: Za Smiřice krásnější!

Nejnovější poznatek. Nový zametací vůz města uklidil okolí školy – silnici i chodníky od spadaneho listí i „závějí“ prachu i jiných nečistot. Celé okolí prokouklo – díky za to. Kdyby ještě zmizely ze školního hřiště zbytečné panely a staré sloupy, bylo by to ještě lepší.

Miroslav Volák

Sociální demokraté kriticky

Stanovisko

Představitelé České strany sociálně demokratické ve Smiřicích považují prohlášení pana ing. Lubomíra Kupky, které zveřejnil před zasedáním nově zvoleného zastupitelstva, za zavádějící, nepravdivé a hrubým způsobem ovlivňující volbu starosty a rady.

S plnou odpovědností prohlašujeme, že žádná dohoda mezi – citujeme „představiteli obou levicových stran“ – nevznikla. Zástupci sociálních demokratů pouze trvali na odbornosti budoucích členů rady města.

Chování a skutky pana ing. Lubomíra Kupky lze dle našeho názoru vysvětlit tak, že místo na kandidátce ČSSD přijal pouze pro realizaci svých osobních ambicí, aniž se cítil alespoň morálně vázán programem ČSSD, kde odbornost je jedním z důležitých kritérií.

Omlouváme se našim voličům za chybu, kterou jsme při sestavování kandidátní listiny udělali.

Prohlašujeme, že po zvážení všech okolností nadále nepovažujeme pana ing. Kupku za kandidáta České strany sociálně demokratické a žádáme jej o složení mandátu zastupitele a odstoupení z funkce starosty města.

Schváleno členskou schůzí 13. 12. 1994

Dohoda

mezi

Svazem důchodců ČR, zastoupeným z pověření Ústřední rady SDČR: Ing. Františkem Hálou, předsedou SDČR a Doc. Ing. Edgarem Semmelem, CSc., místopředsedou SDČR na straně jedné

a

Českou stranou sociálně demokratickou, zastoupenou: Ing. Milošem Zemanem, předsedou ČSSD a Dr. Jaromírem Kučou, místopředsedou ČSSD na straně druhé.

Svaz důchodců ČR a ČSSD konstatují, že se již po dobu několika let soustavně zhoršuje sociální postavení důchodců ČR ve společnosti. Po vzájemné konzultaci dospěli představitelé obou organizací k názoru, že zaujímají shodná stanoviska k základním problémům důchodců. Týká se to zejména otázek:

- pravidelného valorizování důchodů v souladu s vývojem životních nákladů a průměrné mzdy,
- oddělení financování systému důchodového zabezpečení od státního rozpočtu,
- využití prostředků z pojistného na důchodové zabezpečení výlučně pro takto stanovený účel,
- využití prostředků FNM pro založení penzijního fondu,
- zabezpečení bezplatné a všeobecně dostupné zdravotní péče pro staré a zdravotně postižené občany,
- zajištění důstojných podmínek bydlení pro seniory,
- zachování či prohlubování výhod při cestování veřejnými dopravními prostředky aj.

Pro lepší koordinaci a v zájmu dosažení optimálních výsledků přejímají obě strany následující závazky:

- 1) ČSSD poskytne na svých tiskových konferencích dostatečný prostor pro přednesení stanovisek ČSDR a umožní organizaci SDČR v okresech a regionech (v rámci technických možností) bezplatné užívání svých prostor pro schůzovní a zájmovou činnost, vč. využití propagačních skříněk.
- 2) SDČR se bude podle svých možností svými odborníky účastnit na činnosti odborných komisí ČSSD a bude seznamovat zástupce ČSSD v zákonodárných a zastupitelských orgánech všech stupňů se svými stanovisky a rozborů k závažným sociálním problémům důchodců. Pokud tato stanoviska nebudou v rozporu s programem ČSSD, sociálně demokratičtí poslanci budou tyto záměry prosazovat v Poslanecké sněmovně ČR, v regionálních a místních zastupitelských orgánech.

Obdobné dohody o vzájemné spolupráci při prosazování sociálních zájmů důchodců může Svaz důchodců ČR uzavřít také s dalšími politickými subjekty či zájmovými organizacemi.

Za SDČR

Ing. František Hála, předseda, v. r.
Doc. Ing. Edgar Semmel, CSc., místopředseda v. r.

Za ČSSD

Ing. Miloš Zeman, předseda, v. r.
Dr. Jaromír Kuča, místopředseda, v. r.

Vláda vydělává na důchodcích

PROČ vláda odmítá oddělit důchodové pojištění od státního rozpočtu ?
PROTOŽE jen v roce 1993 vybrala na důchodové pojištění o

7 mld Kč

více, než na důchody vyplátila.
JAK toho dosáhla ?
Tak, že

- nevalorizuje důchody podle růstu průměrných mezd, ale podle růstu životních nákladů
- oddaluje termíny valorizace

- neplatí ze státního rozpočtu pojistné ve výši hypotetické minimální mzdy na nezaměstnané, studenty, ženy na mateřské dovolené a pod.

CO chce dělat dále ?
Pokračovat v této politice a úpravou systému důchodového zabezpečení ji ještě prohloubit.

JAKÉ by byly důsledky ?
Státní rozpočet by získal
18,4 mld Kč za roky 1996-2000
113,3 mld Kč za roky 2000-2005
186,9 mld Kč za roky 2005-2010

Dnešní důchodci by ztratili naději dosáhnout někdy reálné výše průměrného důchodu z roku 1989.
Pracující, odcházející do důchodu před rokem 2004, kdy má průměrná mzda dosáhnout reálné výše z roku 1989, by byli poškozeni tím více, čím dříve by do důchodu odešli.

PROTO je v zájmu každého, kdo nemá naději žít z konta v bance nebo dividend

- prosazovat oddělení důchodového pojištění od státního rozpočtu a získat tak úroky z prostředků penzijních fondů na valorizaci důchodů
- podporovat požadavky na průběžnou valorizaci důchodů podle vývoje průměrných mezd i životních nákladů, ne pouze podle jednoho z těchto ukazatelů.

Takovou politiku zastává sociální demokracie !

Následující článek byl upraven z důvodu dodržení přiměřenosti rozsahu zveřejňovaných osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, ve znění pozdějších předpisů – byla vymazána jména a bydliště dlužníků.

Bytový odbor Městského úřadu ve Smiřicích oznamuje:

Neplatiči nájemného i u nás

Na základě usnesení Městské rady ve Smiřicích ze dne 16. března 1995 je zveřejňován seznam těch, kteří nezaplatili ve stanovených lhůtách svůj nájem včetně služeb a nebo nezaplatili pronájem za nebytové prostory nebo za zařízení:

a) Seznam těch, kteří nezaplatili svůj nájem za byt včetně služeb:

Jméno:	Byt číslo:	Adresa:	Výše dlužné částky v Kč:
C. L.			817,-
D. E.			8 054,-
H. D.			1 590,-
K. M.			2 607,-
K. L.			1 995,-
L. N.			100,-
O. D.			754,-
P. D.			4 452,-
P. O.			2 001,-
R. J.			7 930,-
S. L.			1 270,-
Š. M.			1 514,-
V. Č.			746,-
V. L.			5 284,-
V. J.			643,-
Celkový počet dlužníků: 15		dluží:	39 757,- Kč

b) Seznam firem, které nezaplatily faktury za pronájem nebytových prostor a nebo za zařízení:

Označení firmy:	Dlužná částka:
..... Benátky	139 481,-
..... Smiřice	14 408,-
..... Smiřice – úhrady a penále	107 533,40
Celkový počet dlužníků: 3	dluží: 261 422,40 Kč

Milan Moník, vedoucí bytového odboru

Žáci vykonávají i dobré skutky

Ne všechno nejhorší můžeme strkat na naše žáky. Mají i dosti dobrých vlastností – ve škole často vracejí nalezené hodinky, kalkulačky, peněženky i s penězi... Zúčastnili se i několika finančních sbírek na pomoc strádajícím v jiných zemích. Jak se můžete dočíst v článku Akce Tereza, dovedou se zapojit i do pozorování počasí.

Nyní zahájili ve škole novou akci, která má sice legrační název „Výzva Brdů Veronica“, ale skrývá v sobě docela užitečnou činnost. Cílem akce je zachraňovat les. Jak se toho má dosáhnout?

O ochraně přírody bychom neměli stále jen mluvit, ale měli bychom pro to něco udělat. Všude ve světě je už téměř zcela běžné třídění odpadu a jeho následné využívání jako významného zdroje surovin. I v naší republice se tento způsob separovaného (tříděného) sběru rozbíhá. Je ovšem nutné, aby takový sběr probíhal ve školách, v továrnách i ve všech domácnostech.

Proč vlastně odpad třídít? Odpad totiž obsahuje (zaokrouhleně):

16 % papír	3 % pocínované plechovky
30 % organický odpad	2 % ostatní kovy
12 % sklo	5 % plasty
31 % popel, suť	1 % vysoce nebezpečný odpad

V celé České republice se denně vyprodukuje přibližně 7 000 tun odpadu a za rok to činí přibližně 2 600 000 tun. Na jednoho obyvatele (včetně nemluvňat) připadá tedy za rok asi 260 kg odpadu. Přitom až 2/3 odpadu jsou využitelné suroviny. Skládky odpadu ničí a hyzdí krajinu. Odpady spolu chemicky reagují a vznikají vysoce škodlivé jedovaté kapaliny (které znehodnocují spodní vody) a plyny. I pálením těchto odpadů vznikají vysoce nebezpečné plyny (na úrovni bojových otravných látek).

Recyklace může alespoň částečně zmírnit škody na přírodě tím, že se odpady vracejí zpět do výroby jako druhotné suroviny. A zde je základ akce, kterou pořádají žáci ve škole – budou sbírat starý papír a jeho odevzdáním do sběru zachrání strom a po určité době třeba i menší les. Papír se ve škole hází do košů a uklízečky obsah košů dávají do kontejnerů. Velkým finančním nákladem se papír odveze na skládku. Akce žáků přispěje k tomu, že nebudou tak plné kontejnery – možná by stačil jejich menší počet – papír přijde do sběru. Zachrání se stromy – pomůže se přírodě. Za utržené korunky si žáci pořídí živočichy do učebny přírodopisu. I tím získají lepší vztah k přírodě i k její ochraně.

Dospělí, přidáte se k dětem?

158

Policie informuje

158

Podle policejních zpráv bylo v regionu Smiřic spácháno za první dva měsíce tohoto roku celkem 46 trestných činů. Z nich 60 % bylo objasněno. Naši policisté za spolupráce kriminální služby objasnili celkem 21 případů. Ztrácejí se stále jízdní kola – za uvedené 2 měsíce se ztratilo 5 kol a jen jedno bylo nalezeno.

Hradeckým kriminalistům se podařilo společně s našimi smiřickými policisty zatknout 35letého pachatele ze Smiřic, kterému bylo za přítomnosti jeho obhájce oznámeno obvinění z trestného činu 13 vloupání. Tento muž měl na svědomí i daleko závažnější činy. Podle paragrafů 217 a 242 se dopustil ohrožování mravní výchovy mládeže tím, že nezletilé chlapce ve věku 12–16 let

pohlavně zneužíval (nešlo vždy jen o osahávání!). Nechával je u sebe přespat, opíjel je, naváděl a využíval k vloupáním. Pochopitelně, že na něj byla uvalena vazba a jen za pohlavní zneužívání mu hrozí trest odnětí svobody na dobu 8 let. Budou mu k tomu připočteny i další delikty, mezi které patří krádeže i výtržnictví.

Pro rodiče by měla být výše uvedená skutečnost varováním i poučením. Víte vždycky, kam chodí vaše děti a co tam dělají? Jak potom může vypadat výchova školou povinného chlapce, když rodiče nemají ani tušení, kde jejich ani ne 15letý syn je skoro 14 dnů. Maminka dokonce obviňovala učitele z toho, že si na chlapce zasedli, když vyžadovali řádnou docházku do školy a řádné plnění školních povinností. Když potom tento nezdárný synek doma odcizil šperky (ty prodal) a potraviny v hodnotě 4 200 Kč, i matka nakonec souhlasila s jeho umístěním v domově pro mládež.

Naši fotbalisté „přezimovali“ na prvním místě

Opravdu – naši fotbalisté SK Smiřice byli po podzimní části okresního přeboru Hradecka na 1. místě – o 3 body před druhým mužstvem Sokol Malšovice. Předseda SK Smiřice Ladislav Obst odpověděl na 3 otázky:

1) Jak probíhala zimní příprava mužstva?

Zimní přípravu jsme zahájili již 3. ledna soustředěním na horách. Další část probíhala v domácím prostředí a zúčastňovalo se jí 18–20 hráčů. Sehráli jsme sedm přátelských utkání, z toho šest vítězných.

2) Došlo během zimní přestávky k nějakým změnám v hráčském kádru?

Kádr se stabilizoval již na podzim, mužstvo bylo posíleno na místě stoperů Knapem z Jaroměře a Karanským z Třebše. Nevydařil se nám přestup brankáře. Dále jsme uvolnili několik hráčů na přestup či hostování do nižších soutěží.

3) S jakým cílem vstupujete do jarní části soutěže?

Do jarní části soutěže vstupujeme s cílem hrát v čele okresního přeboru a případně se po 19 letech pokusit postoupit do 1. B třídy. Chtěli bychom předvádět fotbal, který by se líbil mnoha našim příznivcům i našim sponzorům.

Ve Smiřicích máme dlouhý život

V Zemanově ulici (proti prodejně U Vašatů) je prodejna podnikatele pana Jaroslava Víta s obchodním názvem VITA LONGA – česky dlouhý život. Již hodně našich občanů od nás ze Smiřic i odjinud využilo služeb pana Víta, který již pět roků poskytuje masáže se zaměřením na bolesti páteře.

V části domu pana Víta vznikl i malý obchůdek, kde je možno si zakoupit přípravky pro zdraví, jako jsou vitamíny, minerály, masti, byliny apod. Situace ve financování zdravotnictví nás bude asi čím dál více nutit k tomu, abychom co nejvíce pečovali o své zdraví. Do určité módy přichází domácí samoléčba a rehabilitace. Proto firma VITA LONGA rozšiřuje svou činnost na prodej přístrojů a přípravků pro balneoterapii, fyzioterapii a relaxaci.

U firmy pana Víta si můžete objednat perličkové, vířivkové, celotělové masážní koupelové zařízení, rašelinové obklady a emulze, ionizátory vzduchu, pulzní magnetoterapeutické přístroje – tedy zařízení, která slouží k upevňování zdraví.

Už v minulém čísle Zpravodaje jsme napsali, že naši občané si pochvalují zařízení i služby rehabilitačního střediska SEZAM. Jsou tu tedy již dvě střediska, která se snaží zlepšit zdraví občanů. Zdraví je cennou devizou, ale každý se bude snažit něco pro ně udělat. Nejen rehabilitace, ale i omezení kouření a pití alkoholických nápojů, více pohybu apod. přispějí k tomu, abychom měli pokud možno všichni VITA LONGA.

Co dělají v sousedních Holohlavech?

Agentura JPP (jedna paní povídala) přinesla zprávu, že by byl v Holohlavech zájem o uveřejňování zpráv z jejich obce ve smiřickém Zpravodaji. Proč ne – zřejmě by byl o tyto zprávy zájem i ve Smiřicích. Jde jen o to, aby se o této možnosti dohodli oba starostové. Potom by bylo ještě třeba, aby někdo dodával včas zprávy.

Nyní bychom např. mohli uvést, že v uplynulém volebním období byly v Holohlavech budovány plynovodní přípojky a byla budována kanalizace. Ve Smiřicích máme vyzkoušeno, jak to vypadá, když je třeba hrabat zem v celých ulicích. I v současnosti však budou v Holohlavech pokračovat v budování kanalizace. Navíc mají rozkopané prakticky všechny chodníky, protože tam spoje pokládají telefonní kabely a přípojky do všech (ano do v š e c h) domů.

Obecní zastupitelstvo v Holohlavech čeká tedy nelehký úkol, který si vyžádá kromě starostí i hodně peněz. Všechny uvedené práce by měly vyjít přibližně na 2 milióny korun.

Ještě i nyní někteří holohlavští občané odebírají Zpravodaj a nemýlím-li se, donáška do domu se uskutečňuje i do Holohlav. Tak jak – budou dodávány do Zpravodaje zprávy i z Holohlav?

10th World – Gymnaestrada Berlin 1995

Víte, co to jsou gymnaestrády? Každý čtvrtý rok organizuje FIG – světová gymnastická federace soutěžní přehlídku pódiových a hromadných skladeb. Poslední gymnaestráda se konala v Amsterdamu v roce 1991. Z naší tělovýchovné jednoty SOKOL Smiřice se cvičení v hromadné skladbě mužů a žen zúčastnili 4 cvičenci. Tato skupina má nyní pět členů a absolvovala v Praze výběrový konkurs na letošní již 10. gymnaestrádu. Ta proběhne ve dnech 8. až 16. července

v Berlíně. Zde se setká celkem 20 tisíc cvičenců ze 35 zemí, aby dokazovali, že právě jejich skladba je ta nejlepší.

Česká výprava bude mít kolem 650 cvičenců, kteří se zúčastní pěti forem vystoupení. Národní večer naší výpravy je připravován ve spolupráci se slovenskou výpravou. V jednotlivcích přislíbili účast mistři světa v akrobatickém rokenrolu Večeřová–Kolb a šestí z posledního MS – manželé Kordačovi. Vystoupí i vicemistryně světa v aerobiku Olga Šípková a moderní gymnastky Oulehlová a Šebestová.

Díky zakladatelům Sokola se v naší zemi staly sport, cvičení i masová vystoupení důležitou součástí života mnoha lidí. Z různých důvodů u nás v poslední době zájem o pravidelné cvičení a o sport opadáva. Je to škoda. Zřejmě se budeme muset podívat k sousedům, abychom viděli, jak to dělat. Např. kantonální sportovní slavnosti probíhají ve Švýcarsku zcela pravidelně – v roce 1993 se jich zúčastnili i cvičenci od nás ze Smiřic.

Letošní účast na gymnaestrádě v Berlíně může být ohrožena v případě, že sponzoři nesplní dané slovo a nepřispějí. Vážení podnikatelé, najde-li se u vás pochopení pro sport, staňte se i vy jeho sponzory. Bližší podrobnosti získáte na Městském úřadu u pana Klimeše, který by s vámi sepsal řádnou smlouvu.

Přejeme našim sportovcům pochopení sponzorů a úspěch na gymnaestrádě!

Z MATRIKY MĚSTSKÉHO ÚŘADU

Mnoho našich – zvláště starších – čtenářů sleduje s oblibou zprávy Z matriky Městského úřadu, kde se dočtou o tom, komu se narodil kluk nebo děvče, kdo měl svatbu a i to, kdo nás navždy opustil. Tuto část Zpravodaje připravuje matrikářka Městského úřadu paní Stanislava Klimešová. Zcela nečekaně onemocněla a dostala se dokonce až do nemocnice. Proto v tomto čísle nenajdete vaši oblíbenou rubriku. Přejeme paní Klimešové brzké uzdravení – potom bychom mohli opět zařazovat zprávy Z matriky Městského úřadu opět pravidelně.

Na přání pozůstalých můžeme zařazovat poděkování za poslední rozloučení. Jedinou nevýhodou je jen to, že tyto zprávy budou někdy dosti opožděné vzhledem k tomu, že Zpravodaj vychází čtvrtletně.

Vřelý dík za účast a poděkování za slova útěchy nad žalem mého předobrého manžela a otce. Vám všem, kdo jste se přišli rozloučit na poslední cestě, patří náš srdečný dík,

Věra Vítová a syn Jiří

OBSAH

50 let po válce	2
Vzpomínka na 8. květen 1945	3
Naše paní lékárníková	7
Informace z radnice	8
Letecká show v Hradci Králové	9
Sociální odbor informuje	10
Evropský rok ochrany přírody	11
Akce TEREZA	13
Jak to vidí mladí	16
Živnostenské podnikání ve Smiřicích	17
Největší nepořádek je kolem školy?	17
Sociální demokraté kriticky	18
Vláda vydělává na důchodcích	19
Neplatiči nájemného ve Smiřicích	20
Žáci vykonávají dobré skutky	21
Policie informuje	21
Co dělají v Holohlavech?	22
Naši fotbalisté přes zimu první	22
Ve Smiřicích máme dlouhý život	22
Gymnaestráda v Berlíně	23
Zprávy z matriky	23

V dalším čísle Zpravodaje najdete

I když toto číslo Zpravodaje vyšlo později, další číslo vyjde v polovině měsíce června.

Dá se předpokládat, že pan starosta odpoví na článek místní organizace České strany sociálně demokratické.

Pokud ve Zpravodaji rádi sledujete zprávy ze Společenské kroniky, věříme, že již příště opět najdete zprávy matrikářky z městské matriky.

V příštím čísle najdete také pokračování historického seriálu 9 v dějinách Smiřic. Počítá se s uveřejněním zpráv z jednání Městské rady i Městského zastupitelstva. Pokud náš časopis sledují i děti, zařadíme pro ně několik perliček ze školy.

Připravuje se vzpomínka 100. výročí postavení školní budovy ve Smiřicích – výročí připadá na začátek nového školního roku – t. j. na 1. září 1995.

ZPRAVODAJ Smiřic a Rodova

Vydává Městský úřad ve Smiřicích

Odpovědný redaktor: Miroslav Volák

Příspěvky i vzkazy zasílejte na adresu: Městské kulturní středisko ve Smiřicích

Vychází nepravidelně jednou za čtvrtletí.

Tiskne: AGRODAT Nové Město nad Cidlinou

Ve Smiřicích předplatitelům donáška až do domu. Prodej v prodejnách tisku.

Náklad 300 výtisků. Cena jednoho výtisku 5,- Kč.